FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT A. TRABUCCHI FREMSAT DEN 8. NOVEMBER 1973 [1]

Høje Ret,

Det af Finanzgericht Baden-Württemberg i denne sag stillede spørgsmål vedrører afgrænsningen af toldposition 41.03 B I i forhold til position 41.03 B II i den fælles toldtarif, der begge vedrører læder af fåre- og lammeskind, men hvor den første omhandler »kun garvet« skind, mens den anden omhandler »andre varer«.

I modsætning til det pågældende toldsteds opfattelse hævder sagsøgeren i hovedsagen, at de skind, som han i 1971 indførte til forbundsrepublikken Tyskland fra Spanien, er »kun garvet«-skind i toldposition 41.03 B I's forstand. Den til denne position svarende toldsats er væsentligt lavere end den, der er fastsat for andre skind, omhandlet i den anden del af den samme position.

Problemet er opstået, fordi der under garvningen blev tilsat fedstof til de omhandlede skind. Det pågældende toldsted henviser i denne forbindelse til den opfattelse, som Kommissionens toldtarifudvalg gav udtryk for under sit 67. møde afholdt i september 1972, hvorefter skind, som er garvet under tilsætning af fedstof, ikke længere kan betragtes som »kun garvet« uden hensyn til, hvornår tilsætningen af fedtstof har fundet sted.

Den pågældende tyske importør støtter sig til gengæld til de forklarende bemærkninger til Bruxelles-nomenklaturen om læder af kvæghuder i toldposition 41.02, hvilke produkter, som det fastslås i bestemmelserne til toldposition 41.03, har gennemgået den samme behandling som de skind, der her er på tale. Ifølge disse bemærkninger er tilsætningen af fedstoffer *ud over* garvningen led i den yderligere forarbejdningsproces, som er nødvendig for at gøre læderet eller skindet brugsfærdigt. Den tyske importør udleder heraf, at tilsætningen af fedstof kun gør det til et »andet« produkt i det tilfælde, hvor tilsætningen sker under den endelige behandling af læderet, men ikke hvor den sker under garvningen i egentlig forstand.

Det tyske toldvæsen understreger, at det giver alvorlige vanskeligheder at skulle konstatere, hvorvidt de forskelligartede stoffer, som findes i det garvede produkt, er blevet tilsat under eller efter garvningen. Ifølge importøren derimod skulle denne konstatering være ret simpel, i det mindste for så vidt angår fåre- og lammeskind, som er garvet efter chrombasismetoden, hvilket netop er tilfældet med produkterne i den foreliggende sag. Kommissionen søger at løse denne vanskelighed ved at bemærke, at det tidspunkt, hvorpå fedstoffet tilsættes skindet, ikke udgør et afgørende kriterium for toldtariferingen. For at tarifere produktet under den første del af den pågældende toldposition er det derimod afgørende, at tilsætningen af fedt er integrerende led i garvningsprocessen.

Under hensyn til den sondring, som den omhandlede toldposition opstiller mellem »kun garvet« skind og de andre skind, og i betragtning af de allerede nævnte forklaringer, som bemærkningerne til Bruxelles-nomenklaturen giver vedrørende et lignende produkt, forklaringer, hvoraf det fremgår, at den i underposition 41.03 B II omhandlede gruppe omfatter alle de huder, der ud over garvningen har undergået andere behandlinger med henblik på at gøre dem brugsfærdige, kan man ved deduktion hævde, at det er begrebet garvning, som er afgørende kriterium for at henføre et produkt under den ene eller den anden af de to omhandlede grupper. Det begrep, Kommissionen har foreslået i denne anledning, hviler på et funktionelt

1 — Oversat fra italiensk.

kriterium. Kommissionen bemærker, at formålet med garvningen er at bevare skindet ved at lade dets naturlige egenskaber blive bestående ved hjælp af en forarbejdning af produktet til læder, dvs. til et produkt, der ikke kan gå i forrådnelse.

Dette begreb, som forekommer mig særdeles fornuftigt, kan suppleres med et andet kriterium, der ud over forklaringerne til Bruxelles-nomenklaturen fremgår af selve teksten i toldposition 41.03. Denne inkluderer under bogstav A »skind af indiske bastardfår (»metis«), vegetabilsk *garvet,* også videre behandlet, men ikke umiddelbart anvendeligt til fremstilling af lædervarer«.

Man kan udlede af denne regel, at man, endog når det drejer sig om »... andre tilfælde« under bogstav B, under hensyn til ligheden mellem produkterne må anvende det kriterium, at kun de skind, som ikke er direkte anvendelige til fremstilling af lædervarer, men som tværtimod kræver yderligere behandlinger efter garvningen for at tjene til dette formål, skal betragtes som »kun garvet« skind.

På basis af disse oplysninger, der også udtrykkeligt fremgår af teksten, og idet der tages hensyn til Domstolens retspraksis, hvorefter det bestemmende kriterium for toldtarifering af varer for at undgå retsuvished og hensigtsmæssig forvaltning generelt bør søges i produktets objektive særkendetegn og egenskaber (dom i sag nr. 36/71 af 23. marts 1972, Henck, Raccolta 1972, s. 187), mener jeg, at det kriterium, de nationale myndigheder bør gå ud fra for at afgøre om et produkt, som man under garvningen har tilsat fedstoffer, bør henføres under den første eller anden af de grupper, som toldposition 41.03 B er opdelt i, er, om denne tilsætning er af væsentlig betydning, ikke for at gøre skindet umiddelbart egnet til fremstilling af lædervarer, men simpelt hen med henblik på at bevare dets naturlige egenskaber. Hvis det må fastslås, at dette er nødvendigt, er den omhandlede tilsætning en behandling, der under hensyn til den vigtige funktion, som garvningen har, bør betragtes som et integrerende led i denne.

Hvis det følgelig er rigtigt, hvad Kommissionen anfører, at chromgarvet læder på grund af chromets vandskyende egenskaber risikerer at få fibrene ødelagt eller alvorligt beskadiget, dersom det bliver tørret uden forudgående tilsætning af visse fedstoffer, må man heraf slutte, at disse fedstoffer er et integrerende led i garvningen, og at tilsætningen følgelig ikke kan hindre, at produktet tariferes under den første gruppe i toldposition 41.03 B. Det drejer sig her om en faktisk omstændighed, som den nationale dommer skal påvise i lyset af de kriterier, som Domstolen anviser ham.

Jeg er ganske klar over, at anvendelsen af de ovenfor nævnte kriterier stadig lader visse uklare områder tilbage for den nationale dommere. Det vil måske ikke altid være let i en konkret sag at afgøre, hvorvidt tilsætningen af fedstoffer er et intererende led i garvningen, eller om den tværtimod indgår i en senere proces. Men denne vurdering henhører ikke under Domstolens kompetence. I tvivlstilfælde kan det under alle omstændigheder være nyttigt for den nationale dommer ligeledes at henholde sig til kriterierne i Kommissionens forklarende bemærkninger til den fælles toldtarif vedrørende toldposition 41.03 B I: »Læder og huder, som kun er garvet, kan især kendes på deres kødside, hvor man, navnlig i kanterne, kan påvise et større eller mindere antal oprindelige sukutane fibre. Derfor har kødsiden ofte en fibrøs og ru overflade«.

Jeg foreslår derfor at besvare den tyske dommers anmodning i overensstemmelse med de forudgående betragtninger.